

Si Michael Wolfe, Mamamahayag, Estados Unidos

Paglalarawan: Nagwagi ng 2003 Wilbur Award para sa pinakamahasag na libro ng taon sa relihiyosong tema, may-akda at makata at lumitaw sa "Nightline" ni Ted Koppel na nagdodokumento sa Hajj, inilarawan ni Michael Wolfe ang kanyang mga motibasyon sa pagtanggap ng Islam.

Ni Michael Wolfe

Nailathala noong 24 Aug 2020 - Huling binago noong 12 Nov 2013

Kategorya: [Mga Artikulo](#) > [Mga kuwento ng mga Bagong Muslim](#) > [Mga Personalidad](#)

Makalipas ang dalawampu't limang taon bilang isang manunulat sa Amerika, Nagnais ako ng isang bagay na makakapagpabawas ng aking pangungutya. Naghanap ako ng mga bagong paraan upang masubukan. Ang pamamaraan kung saan lumaki ang isang tao ay nagtatatag ng mga tiyak na mga pangangailangan sa kagawarang ito. Mula sa pagiging pluralista, likas kong binigyang diin ang mga paksa ng kapootang panlahi at kalayaan. At pagkatapos, sa aking edad na dalawampu hanggang dalawampu't apat, Ako ay tumira sa Afrika ng tatlong taon. Sa mga oras na ito, na bumuo sa akin, ako ay nakipaghadhad balik sa mga itim ng iba't-ibang grupo, kasama ang mga Arabo, mga Berber, at pati narin mga Taga-Europa, na mga Muslim. Hindi nakikibahagi ang mga taong ito sa kahumalingan ng kanluran sa lahi bilang isang kategoryang panlipunan. Sa aming mga pagtatagpo, bilang kakaibang kulay, bihirang naging mahalaga. Malugod akong tinanggap sa una at hinusgahan ayon sa halaga pagkatapos. Salungat, sa mga Taga-Europa at Amerikano, kabilang na rin ang marami sa mga malalaya mula sa rasistang paniniwala, agad inuuri ang tao. Pinag-uuri-uri ng mga Muslim ang mga tao sa kanilang pananampalataya at kanilang kilos. Nakikita ko ang transendenteng ito na nakakapanibago. Nakita ni Malcolm X ang kaligtasan ng kanyang bayan dito. "Kailangan maintindihan ng Amerika ang Islam," kanyang sinulat, oedahil ito ang nag-iisang relihiyon na binubura ang problema sa lahi mula sa kanyang lipunan."

Ako ay naghahanap ng matatakas, mula sa paghihiwalay na patakaran ng isang materyalistaikong kultura. Nais kong makahanap ng daan tungo sa dimensyang espiritwal, ngunit ang lumang daan na aking alam bilang batang lalaki ay sarado na. Ang aking ama ay dating Hudyo; ang aking ina ay Kristiyano. Dahil sa aking mestisong karanasan, may tig-isang paa ako sa dalawang relihiyon. Ang dalawa ay parehong walang pag-aalinlangang napakalalim. Gayunpaman ang nagbibigay diin sa isang napiling mga tao ay nakikita kong hindi mapagkakatiwalaan; habang ang isa, na nakaayon sa misteryo, ay itinaboy ako. Isang siglo na ang nakalilipas, ang pangalan ng lola ng aking lola ay nakalagay sa kinulayang salamin sa high street Church of Christ sa Hamilton, Ohio. Noong ako ay dalawampu, wala itong ibig sabihin sa akin.

Ito ang mga patakaran na ibinigay ng aking kabataan. Kapag mas lalo kong iniisip ito ngayon, mas lalo akong bumabalik sa aking mga karanasan sa mga Muslim sa Afrika. Matapos ang dalawang paglalakbay sa Morocco, noong 1981 at 1985, naramdaman ko na

ang Afrika, ang kontinente, ay may kaunting kinalaman sa balanseng buhay na nahanap ko doon. Hindi isang kontinente ang aking habol, o isang institusyon. Naghahanap ako ng isang balangkas na maaari kong ipamuhay, isang bokabularyo ng mga konseptong espirituwal na naaangkop sa buhay na isinasabuhay ko ngayon. Hindi ko nais na "ipagpalit ang" aking kultura. Nais kong maghanap ng daan sa mga bagong kahulugan.

Pagkatapos ng isang hapunan sa Atlantiko pumunta ako upang maghugas sa banyo. Habang ako ay wala isang korum ng Hasidim ang nakapila upang magdasal sa labas ng pinto. Nang matapos ako, sila ay masyadong nakatutok upang mapansin ako. Paglabas ko sa banyo, ni hindi ko magalaw ang hawakan. Ang pagpasok sa pasilyo ay wala sa tanong.

Nakakatayo lang ako na ang aking ulo nakasandal sa pasilyo, nakatitig sa mga likuran ng kongregasyon. Hawak-hawak ang mga aklat ng panalangin na sukat-kamay, sila ay gumawa ng kahanga-hangang imahe, tinatapik ang mga teksto sa kanilang mga dibdib habang nagdarasal. Unti-unting lumago ang mga paggalaw, tulad ng banayad, na lulubog-lilitaw na rock and roll. Napanood ko mula sa pintuan ng banyo hanggang sa matapos, pagkatapos ay bumalik ako sa pasilyo papunta sa aking upuan.

Pagkatapos pareho kaming dumating nang gabi na yaon sa Brussels. Sa muling pagsakay, May nakita akong isang itinapon na pahayagan ng Yiddish sa isang bandeha ng pagkain. Nang lumipad ang eroplano patungo sa Morocco, wala na sila.

Hindi ko ibig sabihin na ipahiwatig dito na ang aking buhay sa panahong ito ay umaayon sa anumang dakilang disenyo. Sa umpisa, mga 1981, Hinimok ako ng pagkamausisa at gana sa paglalakbay. Ang aking paboritong lugar na pupuntahan, kapag nagkakaroon ako ng pera, ay ang Morocco. Kapag hindi ako makapaglakbay, may mga libro. Ang pagka-akit na ito ang nagdala sa akin sa iilang mga manunulat na nahihimok sa kakaibang, may-akda na may kakayahang bumuo ng mga pangungusap tulad nito, ni Freya Stark:

oeAng panghabang-buhay na kagandahan ng Arabia ay ang manlalakbay ay nakatatagpo doon ng antas bilang isang tao; ang katuwiran ng mga tao, nakamamatay sa damdamin o sa pilosopo, tulad ng hindi gaanong kumplikadong mga birtud; at ang kasiyahan ng pagiging kaaya-aya para sa sarili ay maaari, sa aking tingin, madagdag sa limang mga dahilan para sa paglalakbay na ibinigay sa akin ni Sayyid Abdulla, ang relohero; oeupang iwanan ang isa sa mga problema ng isang tao; upang kumita ng pera; upang makakuha ng kaalaman; upang magsagawa ng mabuting kaugalian; at upang makatagpo ang mga kagalang-galang na lalaki”.

Hindi ako makakagawa ng isang listahan ng mga kahilingan, ngunit mayroon akong ideya kung ano ang aking hinahanap. Ang relihiyon na ninanais ko ay dapat na maging metapisiko dahil ang metapisiko ay agham. Hindi ito makukulong sa pamamagitan ng isang makitid na rasyonalismo o trapiko sa misteryo upang malugod ang mga pari nito. Hindi magkakaroon ng mga pari, walang paghihiwalay sa pagitan ng kalikasan at mga bagay na sagrado. Walang digmaan na pisikal, hangga't sa kakayanin ko. Ang pagtatalik ay natural, hindi bilang isang sumpa sa mga nilalang. Sa wakas, ninais ko ang

isang sangkap ng ritwal, pang-araw-araw na gawain upang patalasin ang mga pandama at disiplinahin ang aking isip. Higit sa lahat, nagnais ako ng kalinawan at kalayaan. Hindi ko nais na ipagpalit ang katwiran upang sadyang malungkot sa isang doktrina.

Nang mas natutunan ko ang Islam, mas lumilitaw ang aking hinahanap.

Karamihan sa mga edukadong taga-Kanluran na kilala ko sa oras na ito ay itinuring ang anumang matibay na impluwensya sa relihiyon na may hinala. Inuri nila ang relihiyon bilang pampulitikang pagmamaniplula, o pinawalang-saysay nila ito bilang makalumang konsepto, na pinapakita ang mga kuru-kuro mula sa kanilang nakaraan sa Europa.

Hindi mahirap makahanap ng isang mapagkukunan para sa kanilang mga opinyon. Isang libong taon ng kasaysayan ng Kanluran ang nag-iwan sa atin ng maraming magagandang dahilan upang manghinayang sa isang landas na humantong sa labis na kamangmangan at patayan. Mula sa Krusada ng mga Bata at Inkisilyon hanggang sa naipadalang mga pananampalataya ng nazi at komunismo sa panahon ng ating siglo, ang buong mga bansa ay nahirapan dahil sa paniniwala. Ang takot ni Nietzsche, na ang modernong bansang-estado ay magiging isang pamalit sa relihiyon, ay napatunayan na nakakalungkot na katotohanan. Sa ating siglo, tila para sa akin, ay nagtatapos sa isang edad na lumalampas sa paniniwala, na pinaninirahan ng mga mananampalataya ng mas maraming mga agnostiko.

Anuman ang pagkakaugnay ng simbahan, ang sekular na humanismo ay ang hangin na ihinihinga ng mga Taga-kanluran, ang mga lente na tinitingnan natin. Tulad ng anumang pananaw sa mundo, ang pananaw na ito ay malawak at malinaw. Ito ang bumubuo ng batayan ng ating malawak na pagkakakilanlan sa demokrasya at sa hangarin ng kalayaan sa lahat ng hindi mabilang at nagmamakaawa na mga porma nito. Nakatuon sa ating ibinahaging mga pagkakaabala, maaaring makalimutan ng isa na ang iba pang mga paraan ng buhay ay umiiral sa mundo.

Sa oras ng aking paglalakbay, halimbawa, 650 milyong mga Muslim na may pangkalahatang representasyon sa apatnapu't apat na mga bansa na sumusunod sa pormal na mga turo ng Islam. At karagdagan, humigit-kumulang 400 milyon at higit pa ang nabubuhay bilang maliit na bahagi sa Europa, Asya at sa Amerika. Sa tulong ng mga ekonomikong postkolonyal, ang Islam ay naging isang tatlumpung taon na isang pangunahing pananampalataya sa Kanlurang Europa. Sa mga malalaking relihiyon sa mundo, ang Islam lamang ang nadodoble ang bilang.

Ang aking mga kaibigan na politiko ay nadismaya sa aking bagong interes. Lahat sila maliban sa pagkalito sa Islam sa mga pakana ng kalahating dosenang mga pang-aapi sa gitnang silangan. Ang mga librong nabasa nila, ang mga bagong palatuntunan na kanilang napanood ay naglalarawan ng pananampalataya bilang isang hanay ng mga pampulitikang pagpapaandar. Halos walang nasabi tungkol sa espiritwal na kasanayan nito. Gustung-gusto kong sabihin sa kanila ang sinabi ni si Mae West: "Anumang oras na ituring mo ang relihiyon na isang biro, ikaw ang katatawanan."

Sa kasaysayan, nakikita ng isang Muslim ang Islam bilang pangwakas, hinog na

pagpapahayag ng isang orihinal na relihiyon na natutuunton pa kay Adan. Ito ay kasing tatag ng pag-iisa ng diyos sa Hudaismo, na ang mga pangunahing Propeta sa Islam ay ginagalang bilang mga koneksyon sa isang progresibong kadena, na nagtatapos kay Jesus at Muhammad (sumakanila nawa ang kapayapaan). Mahalaga bilang isang mensahe ng pag-babago, nagawa ng Islam ang bahagi nito sa mundo upang ibalik ang nakalimutan na lasa ng tamis ng buhay ng milyun-milyong tao. Ang libro nito, ang Quran, ay naging dahilan upang sabihin ni Goethe, "Tingnan mo, ang pagtuturo na ito ay hindi kailanman nabigo; sa lahat ng ating mga sistema, hindi kami makakapunta, at sa pangkalahatan ay walang sinumang maaaring pumunta, nang higit pa.

Ang tradisyunal na Islam ay ipinahayag sa pamamagitan ng pagsasagawa ng limang mga haligi. Ang pagpapahayag ng pananampalataya, panalangin, kawanggawa, at pag-aayuno ay paulit-ulit na ginagawa sa buong buhay ng isang tao. Nakamit ang mga kundisyon, ang bawat Muslim ay dinaragdagan pa sa pagsasagawa ng paglalakbay sa Mecca ng isang beses sa buong buhay. Ang salitang Arabo para sa ikalimang ritwal na ito ay Hajj. Iniuugnay ng mga iskolar ang salita sa konsepto ng 'qasd', "hangarin," at sa paniniwala ng mga kalalakihan at kababaihan bilang mga manlalakbay sa mundo. Sa mga relihiyon sa Kanluran, ang paglalakbay sa banal na lugar ay isang tradisyon, isang kakaiba, katutubong konsepto na karaniwang naiuugnay sa talinghaga. Kabilang sa mga Muslim, sa kabilang banda, ang Hajj ay mayroong isang mahalagang karanasan para sa milyun-milyong bagong manlalakbay bawat taon. Sa kabila ng modernong uri ng kanilang pamumuhay, nananatili itong isang pagkilos ng pagsunod, isang propesyon ng paniniwala, at ang nakikitang pagpapahayag ng isang espiritwal na komunidad. Para sa karamihan ng mga Muslim ang Hajj ay isang huling layunin, ang paglalakbay na minsan lang sa isang buhay.

Bilang isang nagbagong loob, naramdaman kong obligado akong pumunta sa Makkah. Bilang isang adik sa paglalakbay ay hindi ko maisip ang isang mas nakakaganyak na layunin.

Ang taunang, buwang-buwan na pag-aayuno sa buwan ng Ramadan ay nauuna sa Hajj ng halos isang daang araw. Ang dalawang ritwal na ito ang bumubuo ng isang panahon ng matindi na kamalayan sa lipunang Muslim. Nais kong gamitin ang panahong ito.

Nabasa ko ang tungkol sa Islam; Dumadalo ako sa isang Mosque na malapit sa aking tahanan sa California; Nagsimula ako ng kasanayan. Ngayon inaasahan kong mapalalim ang natututunan ko sa pamamagitan ng pagpapalalim ng kaalaman sa isang relihiyon kung saan tinutukoy ng Islam ang bawat aspeto ng pagkakaroon.

Plinano kong magsimula sa Morocco, dahil alam kong mabuti ang bansang iyon at dahil sumunod ito sa tradisyunal na Islam at medyo matatag. Ang pinakahuling lugar na nais kong simulan ay sa isang sapa na puno ng nakakagambalang mga sektaryo. Nais kong sagwan ang prinsipal na agos ng, malawak, at mahinahon na tubig.

Ang web address ng artikulong ito:

<http://www.islamreligion.com/tl/articles/67>

Copyright © 2006-2020 [IslamReligion.com](http://www.IslamReligion.com). Lahat ng mga karapatan ay inilaan.